

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den Betænkning, der af Folketingets Finansudvalg blev afgiven den 15de Marts 1898 over det af Regeringen fremsatte Forslag til Lov om Bonus til de forsikrede i Statsanstalten for Livsforfkring (Rigsdagstidende 1897—98, Tillæg B., Sp. 1373 ff.), indeholdtes en Udtalelse om, at Udvalget var enig om at opfordre Regeringen til at tage Udarbejdelsen af en almindelig Lov, tilsigtende Kontrol- og Sikkerhedsbestemmelser over for alle her i Landet virkende Forsikringselskaber, under Overvejelse. Under den derefter følgende 2den Behandling af Forslaget i Folketinget (Rigsdagstidende 1897—98, Folketinget Sp. 4474 ff.) blev det gjort gældende, at det ikke blot var det forsikrede Publikum, der vilde sætte Pris paa, at den forømtede Lovgivningsopgave blev taget op, men at ogsaa Forsikringselskaberne selv, og det saavel de indenlandske som de udenlandske, nærede stærke Ønsker i saa Henseende. Det blev dog fremhævet, at de Klager, der havde givet Anledning til Kravet om en Forsikringslov, nærmest havde vedrørt Livsforfkringsomraadet, medens der paa Stadesforfkringsomraadet ikke mentes at være kommet væsentlige Ulemper til Syne.

Ved Lovforslagets 1ste Behandling i Landstinget den 21de Marts 1898 (Rigsdagstidende 1897—98, Landstinget Sp. 1812 ff.) blev der under Henvisning til, at Spørgsmaalet allerede havde været rejst i Landstinget i 1893, rettet en indtrængende Opfordring til Regeringen om at fremsætte Forslag til Lov om Ordningen af Forsikringsvirksomheden her i Landet.

Disse fra begge Rigsdagens Afdelinger fremsatte Krav har Regeringen, der ogsaa selv tilfulde erkender den overordentlig store Betydning, som det har for hele Samfundet, at der paa Forsikringsomraadet hersker solide og trygge Forhold, ment at burde imødekomme, idet man dog har troet at burde begrænse Opgaven til foreløbig kun at angaa Livsforfkringsvirksomheden, under hvilken der etableres et blivende Forhold mellem Forsikringsgiveren og Forsikringstageren, og hvor det derfor er af største Bigtighed, at vedkommende Selskab er solidt og godt funderet, medens det om andre Forsikringsformer, f. Eks. Brandforfkring, gælder, at Forsikringskontrakten er afsluttet for et be-

grænset, ofte kort Tidsrum; faar man For- modning om, at et Selskab er usolidt, kan man i Reglen træde ud af det og ind i et andet uden derved at lide noget nævneværdigt Tab. Regeringen har saa meget mere følt sig opfordret til nu at fremsætte Forslag til Lov om Livsforfkringsvirksomheden, som der indenfor denne Forsikringsgren stadig opstaar ny Selskaber, af hvilke flere, de saakaldte Folkeforfkringer, henvende sig til Befolkningens bredere Lag, hos hvilke man ikke tør forudsætte Tilstedeværelsen af de Betingelser, der ere fornødne for at kunne udøve den Kritik over for Selskabernes finansielle Grundlag og hele Virkemaade, som det i og for sig for enhver er vanskeligt at tilegne sig.

Lovregler angaaende Livsforfkringsvirksomhed kunne dels være af offentligretlig Karakter, idet de etablere Statstilsyn med Selskabernes Dannelse og hele Virksomhed, dels af privatretlig, idet de give nærmere Bestemmelser med Hensyn til Forsikringskontraktens Indhold. I sidstnævnte Henseende har man ikke kunnet finde det rigtigt at gribe direkte ind gennem faste Lovregler, for ikke at løbe Fare for paa uheldig Maade at ville begrænse det frie Initiativ; der kan tænkes ny, hidtil ukendte Forsikringsformer, som det vilde være urigtigt paa Forhaand at affære fra at blive bragt i Anvendelse. I saa Henseende formener Regeringen ogsaa at være i Overensstemmelse med det af Folketingets Finansudvalg i den ovennævnte Betænkning fremsatte Ønske, der synes kun at tage Sigte paa Statskontrol uden nogen direkte Indgriben i Ordningen af Forsikringskontrakten.

Bortset fra enkelte mere specielle Bestemmelser indskrænker det foreliggende Lovforslag sig saaledes til at give Regler for Statens Tilsyn med Livsforfkringsvirksomhed. Da der ikke her i Landet findes nogen almindelig Aktielov, har det været nødvendigt paa forskellige Punkter at optage Bestemmelser, som ellers forud vilde have været ordnede ved en saadan.

Tilsynet er foreslaaet henlagt under en af Kongen udnævnt Forsikringsinspektør, der henhører under Indenrigsministeren og skal være en forsikringskyndig Mand (jfr. § 2). Hvad angaar Lovforslagets nærmere Omraade bestemmer det (jfr. § 1) Livsforfkrings-